

Fotografien un llop després de més de 100 anys a Queralbs

► És la primera imatge que s'obté al Ripollès, a la cresta d'una muntanya, on se la considerava una espècie totalment extingida

QUERALBS | JORDI REMOLINS

■ Un grup de trenta persones feia una setmana enrere, dia 14 de juliol, una marxa amb el Club Excursionista de Ripoll. Quan el grup estava al pic del Freser, a la zona de Coma de Vaca (terme de Queralbs), les persones que l'integraven van ser testimonis de la presència d'un llop que fins i tot van poder fotografiar. Eren pels volts de les onze del matí, a una alçada de 1.700 metres, a una zona propera al naixement del riu Freser.

Des de fa anys s'està fent un seguiment d'aquest mamífer per les muntanyes dels Pirineus, però fins a dia d'avui no hi havia hagut constància de la seva existència al Ripollès, tot i que fa uns anys se'n va veure un molt a prop de la confluència del Ripollès, Garrotxa i Alt Empordà, però al Vallespir (Catalunya del Nord).

Eudald Teixidor és un dels excursionistes que va poder veure i

fotografiar el llop a Queralbs. Explica que quan un dels membres del grup el va veure i va advertir a la resta, es va crear un estat de curiositat. Segons diu: «Vorejava més l'expectació que no pas la por d'estar davant d'un animal salvatge». El llop s'ha considerat tradicionalment un mamífer terrorífic pel dany que en societats preterites causava als ramats.

En el cas de fa una setmana, Teixidor explica «fins i tot vam pujar a un munt per veure'l millor quan ja el perdíem de vista». El llop va passar a només cent metres del grup i de seguida tothom es va afanyar per poder veure'l millor. L'animal anava a gran velocitat i corria en direcció est, cap a la zona de Vallter. Abans de perdre'l de vista, Teixidor va poder capturar la fotografia que es mostra en aquesta pàgina.

El llop torna a ser present a Catalunya d'ençà que l'any 2000 es va

Van fotografiar el llop al pic de Freser a la zona del Coma de Vaca, al terme de Queralbs.

recollir el primer excrement que en va certificar la pertinença. Així ho indica el programa de seguiment del llop a Catalunya, que realitza la direcció de Medi Natural i Biodiversitat, que esmenta el Ripollès com una de les comarques on se n'han recollit indicis, juntament amb la Cerdanya, l'Alt Urgell, el Berguedà i el Solsonès.

Aquestes s'esmenten com a dades segures, mentre que altres comarques properes com el Bages, Osona o el Pallars Jussà, només com a dades més que probables, i la Vall d'Aran com a dades dubtoses. Ara, la fotografia d'Eudald Teixidor queda com a testimoni d'una presència documentada pel que fa a imatges.

Les darreres referències de llops al Ripollès i la Garrotxa daten de finals del segle XIX. En aquella època, les llopades s'exterminaven amb paranys d'animals morts xops d'estricnina. Indetectable a l'olfacte, l'estricnina va suposar la fi de les darreres llopades de Catalunya. Abans, però, ja havien estat perseguits i caçats amb una intensa voluntat.

La causa era que un cop acabades les cabres, els isards i els cabirols de vida salvatge, els llops s'havien d'alimentar de les ovelles dels ramats, dels gossos que els vigilaven i, a vegades, de pastors. Arran d'això, a finals del segle XVIII havia augmentat la seva enemistat amb els homes en gran mane-

ra. El llop encapçalava una escala d'odi que tenia en els graons inferiors la guilla, el gat mesquer, la geneteta, el linx i les aus de presa. Per tal d'eliminar-lo, el govern d'aleshores va decidir pagar per cada llop mort, i si era una llopa vençada, encara es pagava molt més. I, a més, matar el llop comportava un gran reconeixement social. El cas és que al 1935 van matar el darrer llop als Ports (Lleida).

Ara torna a haver-hi unguilats salvatges i qualitat dels habitats. Això ha fet possible que, segons els experts, els animals provinquin dels Alps italians. Les visualitzacions han generat una plataforma ciutadana favorable a la presència dels llops.